

Sygn. akt II K 643/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant Grzegorz Kosowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Bernadety Bartkowiak – Soi

po rozpoznaniu w dniu 30.09.2014r.

s p r a w y ***M. T.***

syna E. i Z. zd. B.

urodzonego dnia (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 lutego 2014 roku w J. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą z terenu byłej Szkoły Kolejowej przy ul. (...) dokonali zaboru w celu przywłaszczenia silnika elektrycznego, obsługującego wentylację wewnętrzną budynku o wartości 600 złotych, czym działali na szkodę (...) S.A. Oddział Gospodarowania (...) we W.

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

I. oskarżonego ***M. T.*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, że przyjmuje, iż oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z M. N. tj. występku z art. 278 § 1 k.k. i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego ***M. T.*** obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) SA Oddział (...) we W. kwoty 300 (trzysta) zł;

III. na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu ***M. T.*** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie w dniu 12.02.2014r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego ***M. T.*** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Około południa 12.02.2014r. oskarżony M. T. wraz z M. N. przy użyciu narzędzi odcięli znajdujący się na zewnętrznej ścianie budynku przy ulicy (...) w J. należącego do (...) S.A. Oddziału Gospodarowania (...) we W. na wysokości około 2,5 metra sprawny silnik elektryczny o wartości 600 zł. Oskarżony M. T. i M. N. dokonując siłowego demontażu silnika spowodowali jego trwałe uszkodzenie, wyłamali bowiem łopatki wirnika w silniku oraz rozbili jego obudowę powodując to, że silnik stał się bezużyteczny i nie przedstawiał już żadnej wartości. Koszt nowego silnika tego typu został oszacowany na około 1500 zł. Zamiarem oskarżonego i współsprawcy M. N. była sprzedaż tych przedmiotów na

skupie złomu, w ten sposób chcieli uzyskać pieniądze na swoje utrzymanie, gdyż trudnili się zbieraniem złomu. Obaj zostali zatrzymani przez pracowników kolei.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego M. T. k. 29-30, k. 57, k. 200-200v.,

- zeznania świadka J. B. k. 5v.-6,

- zeznania świadka Ł. S. k. 79,k.

- protokół przeszukania k. 9-11, k. 12-14,

- pisma (...) k. 69,

- odpis wyroku k. 197.

Oskarżony M. T. był uprzednio karany, w tym za przestępstwa popełnione przeciwko mieniu.

Dowód: - dane o karalności oskarżonego k. 73-74,

- odpisy wyroków k. 98, k. 99, k. 198,

Oskarżony M. T. ma 21 lat. Obecnie przebywa w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności. Oskarżony nie ma nikogo na utrzymaniu.

Dowód: - dane osobowo-poznawcze oskarżonego k. 200.

Oskarżony M. T. składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym i sądowym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 29 - 30, k. 57, k. 200 -200v.). Wyjaśnił, że w dniu 12.02.2014r. Razem z M. N. około godziny 11- tej udali się w celu poszukiwania złomu, gdyż utrzymują się ze zbierania złomu i odsprzedaży złomu na skupie. Chodzili pomiędzy opuszczonymi budynkami przy ulicy (...) i zauważyli na jednym z budynków wiatrak z silnikiem elektrycznym. Zdecydowali wspólnie, że zdemontują go i sprzedadzą na skupie złomu. Uderzyli siekierą w wiatrak i w efekcie uderzenia spadł na ziemię. Oskarżony schował go do torby podróżnej. Mieli ze sobą narzędzia jak klucz francuski, klucz 20, brzeszczot, kombinerki. Wtedy podeszli do nich pracownicy służby ochrony kolei i zauważyli w torbie ten silnik, wezwali patrol Policji. Wyjaśnił, że nie wiedział, że budynek jest czyjąś własnością, gdyby to wiedział, nie dokonałby zaboru silnika. Wyjaśnienia te oskarżony podtrzymał w toku dalszego postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego M. T. należy ocenić jako wiarygodne. Podane przez oskarżonego okoliczności dotyczące zaboru mienia należącego do pokrzywdzonego w pełni korespondują z zeznaniami świadków Ł. S., który wskazał spójnie z oskarżonym okoliczności ujęcia sprawców, zatrzymanych przy nich przedmiotów- narzędzi, w tym skradzionego przedmiotu oraz świadka J. B., który potwierdził fakt dokonania kradzieży na szkodę (...) S.A. silnika elektrycznego i jego całkowitego zniszczenia w wyniku użycia siekiery. Podał także szacunkowa wartość tego silnika korespondującą z pismem (...) (k. 69). Spójność wskazanych dowodów daje podstawy do tego, by uznać je w pełni za wiarygodne. Jako niewiarygodne Sąd ocenił natomiast wyjaśnienia oskarżonego w których wskazał na motywację swego działania, mianowicie będąc przekonany, że budynek, z którego dokonał kradzieży nie jest niczyją własnością. Wyjaśnienia te nie dają się zaakceptować w kontekście zasad doświadczenia życiowego. Nie sposób bowiem przyjąć, by budynek, który był kiedyś budynkiem szkolnym nie stanowił czyjeś własności. Jeśli nawet nie jest własnością prywatną stanowi własność jednostek gminy czy Skarbu Państwa, tak więc posiada właściciela. Nie stanowiło przy tym żadnego problemu ustalenie właściciela budynku.

W świetle powyższych dowodów i ich oceny, nie budzi wątpliwości sprawstwo oskarżonego w zakresie przypisanego mu występkę. Niewątpliwie oskarżony wszedł w posiadanie silnika elektrycznego wbrew woli właściciela, tak więc dokonał zaboru rzeczy ruchomej, a skoro zamiarem jego było to, by silnik ten sprzedać, działał w celu przywłaszczenia

rzeczy. Z uwagi na to, że współsprawca czynu został prawomocnie skazany za ten czyn wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 20.08.2014r. (k. 197) zaistniały podstawy, w kontekście także jednoznacznych w swej wymowie wyjaśnień oskarżonego, by poczynić ustalenia o działaniu oskarżonego M. T. wspólnie i w porozumieniu z M. N., co znalazło wyraz w opisie czynu przypisanego oskarżonemu.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd miał na uwadze okoliczności wymienione w art. 115 § 2 kk tj. rodzaj i charakter naruszonego przez oskarżonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia przez oskarżonego przestępstwa, postać zamiaru, motywację sprawcy. W ocenie Sądu społeczna szkodliwość działania oskarżonego była znaczna, choć nie w stopniu nadmiernym. Na taką ocenę wskazuje z jednej strony to, że oskarżony dokonał kradzieży mienia, które obiektywnie nie stanowiło istotnej wartości, z drugiej natomiast czynu tego dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, zaplanował ten czyn, o czym świadczy to, że przygotował wraz z kolegą narzędzia pomocne przy popełnieniu przestępstwa, użyty przez sprawców sposób działania spowodował przy tym całkowite zniszczenie rzeczy. Oskarżony jest osobą młodą, nie ma żadnych przeciwwskazań do tego, by podjąć zatrudnienie, a mimo to uciekł się do dokonania kradzieży. Zważywszy na to, że oskarżony planował dokonanie kradzieży, przygotował się do popełnienia przestępstwa, czynu tego dopuścił się w południe, nie licząc się z tym, że może zostać łatwo zauważony, Sąd uznał, że działał zuchwale, a stopień winy oskarżonego należy ocenić jako wysoki.

Przy wymiarze oskarżonemu kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. a także uwzględnił dyrektywy wymiaru kary co do sprawców młodocianych (art. 54 § 1 kk). Orzekając wobec oskarżonego M. T. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, zgodnie z jego wnioskiem złożonym na rozprawie, Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu oraz stopień winy oskarżonego, okoliczności wpływające na ocenę stopnia społecznej szkodliwości i winy. Sąd uwzględnił także postawę oskarżonego w trakcie postępowania prezentowaną konsekwentnie od chwili jego zatrzymania, młody wiek, obiektywnie niewysoką wartość kradzionego mienia, to, że pokrzywdzony poniósł szkodę w wysokości 600 zł., która nie została naprawiona. Sąd miał na uwadze także uprzednią karalność oskarżonego. Oskarżony był uprzednio 4- krotnie karany, w tym 3- krotnie za przestępstwa przeciwko mieniu. Czynu tego dopuścił się w okresach próby związanymi z orzeczeniem kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, zakreślonymi dwoma wyrokami: z dnia 14.08.2012r. i z dnia 11.01.2013r.. Był wtedy także karany za przestępstwa przeciwko mieniu. Na podkreślenie zasługuje także to, że po tym przestępstwie, kiedy to został ujęty na gorącym uczynku i miał świadomość grożącej mu za ten czyn kary, oskarżony dopuścił się w dniu 02.04.2014r., a zatem zaledwie po upływie 2 miesięcy, kolejnych przestępstw o wysokim ładunku społecznej szkodliwości z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk i art. 280 § 1 kk w zw. z art. 12 kk. za te przestępstwa Sąd wyrokiem z dnia 03.09.2014r. wymierzył oskarżonemu karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Powyższe dało podstawy do uwzględnienia wniosku oskarżonego w zakresie wymiaru kary pozbawienia wolności uznając, że taki jej wymiar jest zgodny z dyrektywami sądowego wymiaru kary. Sąd uznał przy tym, że po stronie oskarżonego nie można dopatrzeć się istnienia pozytywnej prognozy kryminologicznej, o czym przesądza z jednej strony sposób popełnienia przestępstwa, przygotowanie się do jego popełnienia, realizowanie przestępczego planu, z drugiej natomiast uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne, popełnienie przestępstwa w okresie próby, brak zmiany w zachowaniu oskarżonego mimo orzekanych kar o charakterze wolnościowym, a także popełnienie kolejnych poważnych przestępstw w dniu 02.04.2014r. W tej sytuacji cele wychowawcze i zapobiegawcze może spełnić jedynie kara izolacyjna krótkoterminowa i tylko taka kara zapobiegnie popełnianiu przez niego przestępstw w przyszłości.

Sąd uwzględnił także wniosek oskarżonego w zakresie orzeczenia jako środka karnego obowiązku naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 300 zł. Szkada bowiem nie została pokrzywdzonemu naprawiona, silnik elektryczny został całkowicie zniszczony, nie nadaje się do użytku, natomiast zamontowanie silnika elektrycznego w miejsce dotychczasowego wiązać by się musiało ze zdecydowanie wyższymi kosztami, jak wskazał świadek J. B. kwotą około 1 500 zł. Zwrócenie silnika pokrzywdzonemu w sytuacji całkowitego jego zniszczenia, bezużyteczności, nie może wpłynąć w żadnym razie na wysokość poniesionej przez pokrzywdzonego szkody. Sąd uwzględnił przy tym to, że wyrokiem z dnia 20.08.2014r. orzeczono na rzecz pokrzywdzonego także od współsprawcy M. N. obowiązek naprawienia szkody w części, w wysokości 300 zł.

Wobec zatrzymania oskarżonego w sprawie w dniu 12.02.2014r. (k. 8) okres zatrzymania oskarżonego, z mocy art. 63 § 1 kk, został zaliczony na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Zważywszy na to, że oskarżony obecnie przebywa w jednostce penitencjarnej i nie uzyskuje dochodów, Sąd uznał, że nie jest on w stanie uiścić kosztów sądowych, stąd też w oparciu o art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ich uiszczenia przejmując koszty te w całości na rachunek Skarbu Państwa.